Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

nr 69

bijdrage tot de kosten 0,60 € - maart 2017

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

Miljarden voor de aandeelhouders, miljoenen voor hun lakeien, opofferingen voor de werkers,

De werkende mensen moeten hun stem laten horen!

In dit nummer:

Onze revolutie

Op 23 februari 1917, terwijl de burgerij uit alle landen van Europa de wereld in de eerste wereldoorlog had geduwd, brak de Russische revolutie uit. Gestart met de betogingen en de stakingen van de arbeidsters uit de textiel in Sint-Petersburg, trof de revolutionaire beweging een enorm groot land (1/6de van de continenten) van 160 miljoen inwoners. Democratische vergaderingen van arbeiders soldaten en arme boeren vonden overal plaats, dat waren de sovjets.

De regering van de burgerij en van de rijke grondbezitters die door de pers gesteund werden, werd opgeschort : niets kon niet meer gedaan worden zonder de stemming en goedkeuring van de grote massa's werkers en soldaten, ook in de bedrijven en in de kazernes.

In 8 maanden kwamen de arbeiders en boeren tot de conclusie dat de vrede, de grond voor zij die hem bewerken, de redding van de economie en van de hele maatschappij alleen door de complete machtsovername van de Sovjets konden verzekerd worden.

In oktober 1917 een tweede revolutie ging niet alleen de adel, maar ook de kapitalisten wegjagen. Die gaf een revolutionaire elan aan alle volkeren op aarde.

Die gaf de Duitse soldaten en werkers de revolutionaire krachten die de keizer in november 1918 deden vallen. En die gaf aan nieuwe generaties werkers, overal de planeet, het vooruitzicht van de omverwerping van het kapitalisme.

Ondanks het verraad van Stalin heeft de Russische revolutie de krachtsverhoudingen voor driekwart eeuw ten voordeel van de werkers gewijzigd. Daarom zullen de burgerij uit alle landen deze revoluties blijven haten en belasteren.

Maar de werkers van de 21ste eeuw, die aan dezelfde kapitalistische barbarij worden geconfronteerd, zullen met deze strijd kunnen hervatten en vertrouwen in hun eigen kracht opnieuw krijgen om de revolutie die in 1917 gestart is, tot de overwinning te leiden: tot een maatschappij ontlast van de jacht op winst, van de concurrentie en van de oorlogen die ze creëren.

De vrouwen brengen de revolutie op gang

Wie zijn we ?

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes, zonder andere vermelding

naar contact@arbeidersstrijd.be,

of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

http://www.arbeidersstrijd.be

Abonnementen:

Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :
IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1
met vermelding : abonnement SvdA
(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)
U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

Tegenover de zorgeloosheid en de minachting van de leiders van de kapitalistische maatschappij, laten we onze belangen van werkers verdedigen

Al weken probeert de hele politieke kaste de restjes van zijn geloofwaardigheid te redden na de talrijke onthullingen over hun vergoedingspraktijken die heel vrijgevig zijn als het over henzelf gaat. En nu heeft Louis Michel de belediging teveel geuit. Door de vergoeding van de parlementsleden tot 4800 euro te beperken zal men "een wereldvreemd parlement krijgen, bevolkt door ambtenaren en leerkrachten (...). Welke ondernemer zal zijn weekends, zijn avonden en zijn vakantie willen opofferen voor 4800 euro netto per maand? " De "realiteit", zegt Louis Michel, is dat het Parlement ten dienst van de rijken is!

Wat kunnen de werkers dan verwachten van deze politici die met tienduizenden euro per maand leven, heel ver van de werkelijkheid van de meerderheid van de bevolking? Niets!

Het zijn nochtans de werkers die de treinen, bussen en metro's laten rijden, die les en examens geven, die zieke mensen verzorgen in de ziekenhuizen.

Al diegenen die vaak nauwelijks een kwart van deze 4800 euro verdienen, laten de fabrieken draaien, maken de straten schoon, zorgen voor de afval en voor de wegen, bouwen de gebouwen, onderhouden de huizen, zaaien en oogsten...

Het zijn niet de ondernemers die noodzakelijk zijn voor de werking van de maatschappij, noch de lakeien in hun dienst in het Parlement, maar de miljoenen werkers die Louis Michel minacht.

Tegenover de talrijke reacties heeft Louis Michel zich moeten verontschuldigen. Maar de werkende mensen hebben geen reden om zich tevreden te stellen met excuses die niets zullen veranderen en met oppervlakkige maatregelen.

O, ze zijn allemaal bezig in de onderzoekscommissies en parlementaire sessies te beloven de cumul van mandaten te beperken en zich te verontwaardigen tegen hun collega's die hun zakken een beetje te veel hebben gevuld.

Maar is het voldoende dat de politici wat minder worden betaald, als de lonen van de werkers blijven dalen, als men op ieder moment riskeert werkloos te worden, of nog zijn werkloosheidsuitkering te verliezen? Is het voldoende de mandaten te beperken, als de regeringen in de gezondheidszorg blijven besparen en in alles wat de bevolking nuttig is? De lakeien zullen wat minder worden betaald maar de bazen, de aandeelhouders, de banken voor wie ze werken zullen miljarden op onze rug blijven incasseren!

Wat nodig is, is dat iedereen een werk heeft waarmee men kan leven. Daarnaast moeten de lonen, pensioenen en uitkeringen verhoogd worden! Het geld ervoor bestaat!

De honderdduizenden euro van de Stéphane Moreaus en de Siegfried Bracke zijn maar drinkgeld. De ministers hebben miljarden euro aan de grote bedrijven uitgedeeld door de sociale zekerheid te plunderen. Ze hebben miljarden gevonden om de banken te redden die nochtans verantwoordelijk zijn voor de crisis.

De kapitalisten, de grote bazen en de aandeelhouders stapelen miljarden al jaren op, de winsten moeten verminderd worden om banen te creëren en de lonen en pensioenen te verhogen.

Erin geloven dat de regeringen het algemeen belang dienen, is een illusie. In een maatschappij waarin een minderheid zich op de rug van de meerderheid verrijkt via zijn eigendom van bedrijven en kapitalen, zijn er aan de ene kant de uitbuiters en aan de andere de uitgebuitenen. En de minderheid rijke mensen leidt een meedogenloze sociale oorlog tegen de werkers om hen voor de crisis van hun rampzalig systeem te doen opdraaien. In de maatschappij zijn er twee kampen en de politici uit de grote partijen bedienen de minderheidskamp die de meerderheidskamp van de werkers uitbuit.

Tegenover het patronaat en hun dienaars in de regeringen, tegenover al die mensen die van de werkers profiteren door tegelijk de wereld naar de ramp te leiden, moeten de werkers hun eigen eisen stellen en zich voorbereiden om hen door de strijd op te leggen. Dit is de arrogantie zelf van de burgerij die uiteindelijk de lont aan het vuur zal steken.

En spijtig voor Louis Michel, men zal uit zo'n strijd een regering zien ontstaan met werkers, spoormannen, verpleegsters en leerkrachten, die door de werkers zelf gecontroleerd zal worden. Dit zal uiteindelijk een regering zijn die de noden van de werkende bevolking in rekening houdt in plaats van die van de bazen!

De Pacte d'excellence: een (extra) aanval tegen het onderwijs

Onder het voorwendsel dat het onderwijs niet goed gaat, dat de ongelijkheden van de schoolresultaten onder de grootste in Europa zijn, had de vorige minister van onderwijs van de Franse gemeenschap, Milquet, een Pact voor een uitstekend onderwijs gelanceerd.

Dit resulteerde in meer dan één jaar gesprekken tussen de vakbonden, het regelende gezag (de schooldirecties), de ouderverenigingen en in een verslag van meer dan 300 bladzijden.

Een andere acteur bij deze gesprekken is het consultingbureau Mc Kinsey dat royaal betaald is om er de synthese van te maken: 38000 euro door de Franse gemeenschap en meer dan 8 miljoen door grote sponsors... grote bazen dus.

Ondanks de "constructieve" deelname van de syndicale leidingen in het opstellen van de Pact en hun inspanningen om bij hun leden de meeste schandelijke kanten ervan te zwijgen, hebben die laatsten de Pact massaal verworpen, en dit in de drie vakbonden.

En terecht!

De Pact is misschien vol van zogenaamd pedagogisch gezever, men moet maar de introductie lezen om te verstaan dat het eigenlijk over een nieuw besparingsplan gaat: er staat er duidelijk in geschreven dat het onderwijs genoeg gefinancierd is en dat er geen extra budget zal komen. Geen extra budget betekent dus dat de 1500 aanwervingen die beloofd worden voor het kleuteronderwijs 1500 posten minder in andere plaatsen zullen maken. De toespraken van Demotte, Milquet, Schijns die de werkgelegenheid garanderen, zijn maar holle woorden.

Het onderwijs moet geherfinancierd worden! Schoolgebouwen ontbreken verschrikkelijk, kinderen worden opgestapeld in de bestaande scholen, de lessen worden tot in de kelders gegeven en steeds meer in containers op het schoolplein, een toestand waarvan alle statistieken de verergering voor de komende jaren voorspellen. Het geld ontbreekt zelfs voor het onderhoud van de bestaande gebouwen. De verwarmingen zijn constant stuk en de algemene staat van veel gebouwen is navenant. Dit is nochtans de plaats waar de leerlingen en hun leerkrachten 8 uren per dag leven en waar de jongeren zich ontwikkelen!

Het tekort aan personeel is verschrikkelijk. De klassen worden te overbevolkt om de kinderen de nodige aandacht te geven. Secretariaten en directeurs hebben veel te veel werk. Opvoeders ontbreken om de leerlingen genoeg op te volgen, arbeiders om de gebouwen goed te onderhouden...

En wat stelt de fameuze Pact voor? De werklast van al het personeel te verhogen!

Dan kan de pact altijd over pedagogie gaan. Maar men kan er niets van maken zonder geldmiddelen! Meer kunst, meer sport doen? Verschillende technieken leren? Heel mooi. Maar hoe kan dat zonder materiaal? Al vandaag hebben veel scholen lokalen niet genoeg om sportzalen in te richten!

En het technisch onderwijs lijkt de grote verliezer te zijn, niet alleen op het vlak van banenverlies maar ook omdat het nieuwe onderwijssysteem door leeréénheden zich zou veralgemenen. In feit gaat het erom de leerlingen naar de hogere klas te laten gaan, ook al beheersen ze de hele leerstof niet. Ze zouden dus diploma met gaten krijgen, of zelfs geen diploma meer. Daarentegen worden de bedrijfsstages, die gratis door de leerlingen worden gedaan, uitgebreid: ze zouden tot 15 weken per jaar kunnen oplopen.

Nochtans komt het vaak voor dat deze stages eerder dan de studenten een eerste ervaring in hun toekomstige vak te geven, gewoon een eerste les in uitbuiting geven. Dit is gewoon wat uitbuitingsvlees dat aangeboden wordt aan de bedrijven!

Een kwaliteitsonderwijs voor de jongeren is broodnodig! 40 jaar besparingen in het onderwijs hebben al meer dan een generatie opgeofferd. Met dit plan bereiden de ministers zich voor er een nieuwe van op te offeren! Zij en hun medeplichtigen van Mc Kinsey verdienen maar één ding: een serieuze strijd van de leerkrachten, van de leerlingen en van de ouders om het geld terug te krijgen dat nu aan de aandeelhouders van de grote banken en bedrijven wordt gegeven in plaats van de jongeren op te leiden!

Vervallen en overbevolkte scholen

Onderwijs

En voor de Vlamingen, hetzelfde!

Pedagogie bespreken als men niet bereid is geld in de scholen te zetten, is maar een flauwe woorden. Het voorbeeld van wat tussen 2013 en 2016 in Vlaanderen gebeurd is en dat nu van toepassing wordt, is verlichtend.

In Vlaanderen sprak men niet van een Pact d'excellence, maar van een Masterplan. 3 jaar vol pedagogische gesprekken later, wat blijft er van over? De gemeenschappelijke vorming is nooit van de grond gekomen, maar de studierichtingen zijn wel met een kwart verminderd. Aan het einde blijven er maar de besparingen. Er komen extra lesuren voor de leerkrachten wat dan ook tot banenverlies zal leiden.

Bij de Franstaligen wordt er vaak gezegd dat het onderwijs in Vlaanderen goed gaat, maar in de werkelijkheid behaalt één leerling op 8 geen diploma. En de toestand is in Brussel en Antwerpen nog erger: 1 op de 4.

Geen taalles is nodig om te verstaan dat vanuit de twee kanten van de taalgrens zijn de regeringen bereid om de gewone jongeren op te offeren op het altaar van de kapitalistische winst!

In Vlaanderen zeggen sommige leerkrachten nee

Leerkrachten van het technisch instituut Sint Carolus in Sint Niklaas hebben op 10 februari spontaan de lessen geschorst na een infovergadering over de nieuwe loopbaanmaatregelen: 17 posten worden in hun school bedreigd vanwege de stijging van de werklast in de tweede en derde graden.

Alsof er niet genoeg leerkrachten in burn-out zijn of jonge leraren die binnen de 5 jaar de boot verlaten: 900 leerkrachten ontbraken na de wintervakantie.

De minister Hilde Crevits beweert het geld dat zo bespaard zal worden te gebruiken in specifieke maatregelen om de beginnende leerkrachten aan boord te houden, maar hiervoor zouden er goede werkomstandigheden zijn, voor alle graden en zowel in ASO als in TSO en BSO. Daarom is het een globale herfinanciering en massale aanwervingen van leerkrachten die nodig en dringend zijn!

En in de lerarenkamer juist vlakbij...

Onderwijshervorming in Vlaanderen, Pacte d'excellence bij de Franstaligen, de besparingsmaatregelen lijken als twee druppels water op elkaar. De ministers rekenen op de verdeling om geen reactie aan hun aanval te krijgen. Het is door samen te reageren dat men zich zal kunnen verdedigen!

Hun maatschappij

De bankiers weten niets van crisis

In 2015 heeft de best betaalde bankier van de Europese Unie bijna 34 miljoen euro per jaar gekregen, wat dan 2 500 euro per uur maakt, slaapperiodes inbegrepen. In hetzelfde jaar hebben 5 142 bankiers meer dan één miljoen euro per jaar gekregen.

Dit zijn hallucinante sommen, in stijging met 33% in vergelijking met 2014... en de cijfers voor 2016 zijn nog niet uitgekomen.

Wat ze winnen, is wat de werkers verliezen!

Dividenden: alles gaat prima voor de bazen

Na 302 miljard euro dividenden die in 2016 door de Europese firma's van de Beurs uitgedeeld zijn, zou de record in 2017 met 315 miljard geslagen zijn.

Volgens de verzekeringsgroep Allianz staan alle lichten op groen: stijging van de marges en van de winsten, beschikbare kapitalen, herstel van de olieprijzen voor de oliemaatschappijen en stijging van de rentevoeten voor de banken. De plundering van de collectieve rijkdom en de uitbuiting van de werkers zijn in volle gang.

Dit toont aan dat de gewone mensen helemaal geen reden hebben om nieuwe opofferingen te aanvaarden en dat er integendeel geld bestaat om alle banen te behouden, alle openbare diensten en om de lonen en pensioenen te verhogen.

Winsten - Lonen

Lonen-Winsten

DSV-Seneffe: de strategieën van de multinationals

150 werkers van de vestiging DSV in Seneffe worden bedreigd hun baan te verliezen, omdat hun handelscontract met hun enige klant, Dow Corning-Seneffe verbroken is. In werkelijkheid draaien deze werkers op voor de strategieën van wereldgroepen in een jacht op winst en op wereldheerschappij.

DSV-Seneffe is geen KMO, maar de dochtermaatschappij van een multinational in de logistiek die in 2016 245 miljoen euro winsten heeft gemaakt. Maar deze multinational is zelf een toeleverancier van andere multionationals zoals Dow Corning.

Overgenomen door Dow Chemicals in 2015 heeft Dow Corning in 2016 veel banen geschrapt, waarvan 90 op de vestiging in Seneffe. Op deze manier financiert Dow Chemical de 400 miljoen $ die besteden zijn aan de fusie met de chemiegroep DuPont en de tienduizenden miljarden $ die gebruikt worden om zijn concurrenten in de VS, in Europa en in Japan over te nemen. Op wereldniveau is het meer dan 60 000 banen die geschrapt zijn door deze groepen, voor het grootste voordeel van de aandeelhouders.

Intussen wachten de syndicale organisaties op informatie "van de wet Renault". Men moet nochtans maar de pers lezen. Wat de werkers ontbreekt, is een verdedigingsstrategie op hetzelfde niveau, dwz op wereldniveau, zoals in de tijd van Karl Marx.

Postbodes leggen het werk neer

Op 3 februari hebben postbodes spontaan het werk neergelegd in het sorteercentrum van BPost in Brussel. Op 6 februari was het de beurt aan de postbodes in Ukkel en Zinnik. Constante druk, onhoudbare werklast, loonfiches met "vergeten" sommen, verpeste werksfeer, dat wordt allemaal veel te veel voor de postbodes.

Men moet hopen dat deze reacties zich zullen vermenigvuldigen, en dat ze steeds meer mensen zullen meeslepen binnen BPost en ook buiten. Want de uitbuiting die de postbodes beleven, en de aandeelhou-ders die steeds meer willen, dat is het lot van de werkers overal.

CatCH: het geld voor de bazen, en een rookgordijn voor de werkers

4 werkgroepen met bazen, deskundigen, economisten en consultanten met allemaal vette lonen zijn nodig geweest om het plan CatCH te bedenken dat zogezegd de industriële toekomst van Caterpillar na het vertrek van het bedrijf zal verzekeren.

Veel volk om een plan te maken dat eruit bestaat een maximum overheidsgeld te mobiliseren om Charleroi te veranderen in een industriegebied voor sterk ontwikkelde technologie. Nou ja... als het Waalse gewest het geld (in de zakken van de werkers) vindt, als de bazen zich willen laten overtuigen door cadeaus, als hun wondertechnologie die ze binnen 10 jaar plannen te ontwikkelen een markt werkelijk vinden... om te zwijgen over het feit dat Caterpillar de vestiging niet lijkt te willen opgeven zonder betaling...

In dat allemaal dient de nood van de werkers die met de werkloosheid moeten kampen, alleen als voorwendsel om het patronaat nieuwe cadeaus te geven.

Met de stijging van de werkloosheid aan de ene kant en de stijging van de winsten aan de andere, leidt de kapitalistische wereld ons naar de ramp.

Wat Audi bedoelt met "werkbaar wendbaar werk"

De directie van Audi heeft op de goedkeuring van de wet "werkbaar wendbaar werk" van de regering niet gewacht. Die zegt haar plus-minus-conto (wat dan mogelijk maakt de wekelijkse werktijd an te passen aan de bestellingsboekjes) te willen uitbreiden van de levensduur van een model wagen (6 jaar) tot de hele loopbaan.

Als ze erin slaagt, zal dan de 38-urenweek alleen theoretisch bestaan. Maar dit is niet alles: ze wil ook en vooral dat de arbeidstijd door een individueel "akkoord" wordt bepaald tussen iedere werker en de directie.

De directie beweert dat dit ten voordeel van de werker uitkomt omdat hij dan zijn tijd beter zal kunnen beheren volgens zijn behoeften... Wat een mooi sprookje! En ze leefden nog lang en gelukkig?

In de werkelijke wereld van de kapitalistische uitbuiting, wat is het gewicht van een werker alleen tegenover een baas die de macht heeft om hem zijn werk en dus van zijn loon te ontnemen? Geen enkel ! Dit zou vooral een middel zijn voor de directie om steeds meer te eisen door de werkers te verdelen, naar het voorbeeld van wat de groep al gewoonlijk doet met de verschillende vestigingen als het erom gaat de productie van een model toe te kennen: je aanvaardt extra opofferingen of het is de andere die je job zal krijgen.

Bij Audi en overal moet men niet laten doen en tegen deze aanval ons gemeenschappelijke belang verdedigen: minder werken en meer verdienen!

Het patronaat verhinderen schade toe te brengen !

Caterpillar, banken en verzekeringen, Brico Plan-it, Blokker, Bombardier, DSV... banen blijven verdwijnen. En dit zijn maar de ontslagen die in de media komen. In hoeveel andere bedrijven schrappen de bazen posten, hoeveel andere tijdelijke krachten worden na hun contracten werkloos?

Welke werker voelt de bedreiging van de werkloosheid niet, voor hem en voor zijn kinderen?

Sinds decennia bestaan de "werkgelegenheidsbeleidsvormen" van de regeringen eruit "de bazen aan te sporen om aan te nemen" met verminderingen van sociale bijdragen en andere voordelen. De bazen gaan weg met het overheidsgeld op zak en ontslaan toch, als ze het voordeliger beschouwen.

Blokker heeft zo stagiairs kunnen aannemen, jongeren die Blokker mocht uitbuiten door tegelijk 75% van hun loon door de Staat betaald te krijgen! Dit heeft niet tegengehouden dat ze nu 69 winkels willen sluiten en 300 werkers op straat achterlaten. De familie Blokker houdt de miljarden euro opgestapelde winsten.

Want in hun bedrijven hebben de bazen het recht om beslissingen te nemen die duizenden werkers in de ellende duwen; ook al de werkloosheid die ze veroorzaken hele regio's teistert, ook al ze dan honderdduizenden jongeren uitzichtloos maken.

Geen enkele van deze beleidsvormen zogezegd "voor de werkgelegenheid" heeft nooit de macht van de bazen aangetast: ze blijven de werkers te ontnemen het enige dat ze hebben om te bestaan: hun loon. De werkers die aangetroffen worden door de sluitingen zouden er zich bij moeten neerleggen en een "overnemer" hopen, dwz een andere baas die voordeel trekt in hun uitbuiting. En de werkers zouden in de naam van de werkgelegenheid de loonverlagingen, de verslechtering van hun werkomstandigheden moeten aanvaarden? Dit wordt steeds meer onaanvaardbaar, want het gevolg hiervan is een verschrikkelijke verslechtering van de uitbuiting.

Op alle momenten beschikbaar zijn, zonder de zekerheid een loon te krijgen waarmee je tot aan het einde van de maand kan leven, dit is al de toestand voor honderdduizenden tijdelijke krachten die nooit geen vast contract zullen krijgen. En dit helpt nochtans niet om het aantal werklozen te beperken.

De werkers, als ze niet willen belanden in werkomstandigheden zoals ze vandaag in arme landen bestaan, hebben geen andere keuze dan zich te verdedigen. Vroeger of later zal men moeten terugslaan in de sociale oorlog die het patronaat tegen ons leidt en zo deze patronale macht moeten betwisten!

Ontslagen moeten verboden worden! De bazen kunnen de wet gebruiken om werkers die piketten houden tot dwangsommen te laten veroordelen. De werkers kunnen geen enkele wet gebruiken om zich tegen de ontslagen te beschermen, zelfs in bedrijven zoals Caterpillar die miljarden euro aan de aandeelhou-ders uitdeelt, terwijl ze de werkers tot de werkloosheid veroordelen.

Het werk moet onder iedereen verdeeld worden, zonder loonverlies! Werk is er. Maar vandaag hebben diegenen die werken, het veel te druk, terwijl honderdduizenden geen job vinden. Alleen de kapitalisten trekken een voordeel aan deze absurde toestand: door te ontslaan en door overwerk te geven aan diegenen die overblijven, verhogen ze hun winsten. Maar ze hebben zich genoeg verrijkt! Hen opleggen van een deel van hun rijkdom afstand te doen om iedereen aan een baan en een loon te helpen zou het minste zijn!

Het handelsgeheim moet opgeheven worden en er moet een controle van de werkers op de boekhouding van de bedrijven komen! Waar gaat het geld naartoe? Wie verrijkt zich? Als hun bestaan op het spel staat, moeten de werkers de waarheid kennen. Vandaag kunnen de directies van de bedrijven hun rampzaligste plannen voorbereiden onder de dekking van het handelsgeheim. De voornaamste betrokkenen worden als laatste op de hoogte gebracht. De werkers moeten zich organiseren om alles wat ze weten openbaar te maken, van de directiesecretaressen die de dossiers typen tot aan de magazijniers die het heen en terug van de producten controleren!

En als de kapitalisten weigeren om zich aan het collectief belang te onderwerpen, zal men hen moeten onteigenen!

Deze dringende maatregelen zullen door geen enkele politieke partij opgelegd worden, door geen enkele syndicale onderhandeling. Ze zullen opgelegd worden door werkers als ze strijden, als ze vastbesloten worden hun bestaan te verdedigen met dezelfde vastbeslotenheid als de bazen die hun winsten verdedigen. Dit vooruitzicht moet gehoord worden onder de collega's op het werk, en tegenover al diegenen die de onderwerping aan de wetten van dit absurde kapitalistische systeem preken. Dit is wat de bewuste werkers moeten doen om ertoe te bijdragen de krachtsverhouding te veranderen.

Marshall plan... voor de aandeelhouders in Wallonië

Jean-Claude Marcourt (PS), Waalse minister van economie, vroeg "wat tijd om over de efficiency van het Marshallplan voor Wallonië te oordelen". 10 jaar later, en na een miljard euro overheidsinvesteringen, maken de deskundigen de balans op. De bbp per inwoner in Wallonië is van 89% (de Europese gemiddelde) in 2003 tot 86% gedaald. De werkloosheidsgraad is identiek gebleven: 10,9%, een cijfer waarachter de uitsluitingen van tienduizenden werklozen zich verbergen, waaronder velen vandaag van het OCMW leven of overleven met klusjes en zwartwerk.

In de naam van de steun en ontwikkeling van moderne bedrijven in sectors met toekomst hebben het overheidsgeld en het onderzoekswerk van de universiteiten vooral aan multinationals zoals GSK, ArcelorMittal of nog Total geprofiteerd.

En terwijl de belastingbetalers de aandeelhouders van deze groepen verrijken, vinden de bazen, deskundigen en ministers het zo spijtig dat "één op de vijf jongeren op de arbeidsmarkt zonder diploma aankomt". Natuurlijk zijn het de aandeelhouders niet die van hun winsten zullen nemen om hen op te leiden.

Om zulke resultaten te rechtvaardigen spreken Marcourt en zijn raadgevers van de crisis van 2008 "zonder welke de toestand niet zo slecht zou zijn" Maar in het kapitalisme volgen de crisissen elkaar op. En precies daarom kan een ontwikkelingspolitiek aan het kleine niveau van Wallonië alleen een illusie zijn voor de werkers maar een klinkende hulp voor de miljardairs.

Marshall Plan, 4de generatie: nog een luchtspiegeling voor de werkers

De Heer Marc de Durbuy

Met zijn niet-belaste meerwaarde van 1,3 miljard € die van de verkoop van zijn groep, Omega-Pharma komt, kan de voortaan miljardair Marc Coucke nieuwe investeringen overwegen.
Zijn keuze is op een "bevlieging uit zijn kindertijd" gevallen: het stadje Durbuy en zijn toeristische attracties in het hart van de Ardennen. Pretparken, restaurants, hotels, bossen, campings... Coucke neemt alles over met zijn onweerstaanbare chequeboek en zegt dat hij "het grootste toeristische centrum van Europa" wil maken, "groter dan Disneyland".

In de naam van de "honderden toekomstige banen" en de economische gevolgen ervan heeft de lokale overheid zich voor hem ingezet. Zorgzaam onderhandelt de burgemeester CDH van Durbuy, Philippe Bontemps, al bij de Waalse minister André Collin... ook CDH, over de omleiding van de weg van Durbuy naar Barvaux, om plaats te maken voor de toekomstige parking van het pretpark "La petite Merveille".

Maar wee de bewoners van de campings... die mettertijd in residentiële zones zullen veranderen. Veel gepensioneerden en gewone gezinnen hadden klein huisjes gebouwd voor veel werk en besparingen, en hoopten daar te leven, in het groen, ver van de steden en hun enorm hoge huurprijzen.

De gemeenten van Durbuy en Barvaux hadden laten doen: de stedenbouwkundige regels werden niet nageleefd maar de huurprijzen van de campings brachten op voor het gemeentelijke budget. Maar vanaf Coucke bekendgemaakt heeft dat hij deze grond wou overnemen om er luxewoningen van te maken, heeft de gemeentelijke overheid zich voor hem ingezet om de bewoners weg te jagen. De bewoners van de campings worden bevolen te vertrekken en moeten hun huisjes verlaten, wat voor hen hun woning en duizenden euro investeringsgeld is.

In Durbuy zelf probeert een groep tegenstanders van Coucke zijn project hun stem te laten horen, en klagen een project aan "dat honderdduizenden Vlaamse toeristen zal aantrekken" ten nadeel van de plaatselijke mensen en van de natuur. Maar dit gaat niet over de "Vlamingen" tegen de "Walen". Veel mensen die uit de campings weggejaagd worden zijn eigenlijk Vlaamse gewone gezinnen.

Wat schandalig is, is dat een miljardair het leven van deze werkers en kleine mensen in een ramp kan veranderen met de medeplichtige steun van de gemeentelijke overheid, alle partijen inbegrepen. Weg met humanisme voor het CDH, weg met de verdediging van de natuur voor Ecolo, welkom aan de kapitalistische heer!

Hij koopt een stad.

Ze hadden een caravan gekopen.